

meget mere have været Anledning dertil, som Bortlicitationen af Arbejdet først er sket umiddelbart nu ved Afbindingen af denne Rigsdagssamling iaar. Paa samme Maade kunde ogsaa Forhandlingerne have været fortsatte med Entreprenøren indtil det Tidspunkt, hvor det havde været muligt for den ærede Minister at fremlægge for Rigsdagen eventuelt Forslag, om det dog ikke vilde have været hensigtsmæssigere at bygge Havnen paa den af Entreprenøren antydede Maade. Dette var nu, mine Herrer, vistnok en af Grundene til, at Forhandlingerne bleve afbrudte, men der var, saavidt mig bekjendt, ogsaa andre Grunde, hvorfor Entreprenøren ikke turde indlade sig derpaa, idet han mistvivlede om, at de Opmaalinger, der havde fundet Sted, vare saa nøjagtige, at der derpaa turde bygges nogen Beregning af Betalingen for Arbejdet. Der var reist en Tvivl om, hvorledes Underlaget, hvorledes Havets Bund virkelig var der, hvor den største og yderste Dæmning skulde staa. Der er sagt mig rygtevis — jeg siger udtrykkelig rygtevis, jeg tør ikke indstaa for den nøjagtige Sandhed — at netop der, hvor Ydermølen skulde staa, havde man boret forgyvets igjennem nogle og tredive Fod Sand, og ikke faaet Der. Denne Grund tilligemed andre Smaagrunde foranledigede, at Entreprenøren ikke dristede sig til at afslutte Kontrakt med Regjeringen under Forudsætning af, at Regjeringen overhovedet vilde slutte Kontrakt med ham. Jeg skal da vende mig til den tredje Grund, som den høitagtede Indenrigsminister angav, og som særlig havde forsinket Udførelsen af Arbejdet. Det var, for at sige det i en kort Sætning, Ubillie, Modstand, efter Regjeringens Mening for høie Jordringer, der stilledes af Cierne af de allerede nævnte Der, Hirtsholmene, for deres Sten, Materialier eller deres Eiendom. Den høitagtede Minister udtalte, at der havde fundet Forhandling Sted saavel med Marineministeriet som ogsaa med Cierne af disse Der. Jeg har den Ære at være Medlem af dette Thing, og jeg bestræber det altsaa som min fulde Pligt, selv bortset fra de Ubegageligheder, det kan drage med sig, at sige, at jeg ogsaa er Meddejer af de omtalte Der, at oplyse Thinget og den offentlige Mening om, hvorledes Forholdet er. Saavidt mig bekjendt, ogsaa som Medlem af Bestyrelsen for Cierne, er der aldrig nogenstinde af den høitagtede Indenrigsminister forespurgt Cierne, om de vilde sælge, og endnu mindre er der nogenstinde forespurgt om nogen Pris. Jeg betragter selvfølgelig dette Sidste som det Væsentligste; thi selv om der ikke havde

været ført Forhandling, om Cierne vilde sælge eller ikke, kunde der dog være en paa en vis Formodning grundet Opfattelse af Ministeriet om, at Cierne overhovedet nok vilde sælge, men den høitærede Minister udtalte kun, at Forhandlingerne ikke førte til noget Resultat, fordi den Pris, der forlangtes fra den anden Part, efter Ministeriets Mening var for høi. Dette forekommer mig dog virkelig at tyde hen til, at der desværre for Udviklingen af Frederikshavns Havn maa være en alvorlig Misforstaaelse tilstede, enten fra den høitagtede Ministers Side eller fra Ciernes Side. Den ærede Minister udtalte, at Cierne af disse Der forment, at de eiede forskjellige Rev og Skær, der gik ud under Vandet, men at Ministeriet var af en anden Mening og ansaa denne Eiendomsret for tvivlsom. Det er jo en Sag, som eventuelt altid vil kunne finde Afgjørelse ved en Domstol; men til disse Bemærkninger knyttede den høitagtede Minister den, at i Henhold til denne Mening af Cierne havde disse fastholdt deres Berettigelse til at afvise Enhver, som vilde tage Sten paa dette temmelig vidtløftige Areal. Heller ikke i denne Opfattelse, som den høitærede Minister har haft af Sagen paa dette Punkt, kan jeg være enig; thi Cierne have først indrykket et Avertissement; efter at Regjeringen har kundgjort Licitationsbetingelserne og i disse udtrykkelig nævnt et af de Rev, som Cierne med Rette eller Urrette ansaa for deres, paa en saadan Maade, at det vilde berøbe Cierne ialtfald i den offentlige Mening Ret til at tale, om Revene vare deres eller ikke. Der staar i Licitationsbetingelserne Pag. 21, at Entreprenøren skal, saafremt det maatte fordres, være forpligtet til ikke at lade tage Sten fra Grunden omkring det tæt ved Havneanlægget liggende Busseren. Da dette Rev af Cierne formentes at være deres, var det givet, at nu kunde Cierne ikke længere opsætte at forsvare sig mod, hvad de forment at være et Overgreb, men have været tvungne til officielt at avertere, at de advare Alle og Enhver mod at tage Sten fra dette Terrain; men en saadan Avertering er først kommen for Dagens Lys den 10de Oktober, idet den først er affendt fra Cierne til Frederikshavns Avis den 6te Oktober. Jeg tror derfor virkelig ikke, at den høitagtede Minister er i sin fulde Ret, naar han udtaler, at en af Diaarfagerne i de tre store Marsager til Havnens Forsinkelse maatte søges i denne Fastholden fra Ciernes Side af, at disse Rev ere deres. Den høitagtede Minister udtaler endelig, at efter hans Formening er Prisen for Eiendommen for høi, og han støtter denne Formening til, at i og for sig have Derne meget ringe Værdi, men